

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	10So/39/2015
Identifikačné číslo spisu:	6014200542
Dátum vydania rozhodnutia:	25.05.2016
Meno a priezvisko:	JUDr. Zuzana Ďurišová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2016:6014200542.2

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zuzany Ďurišovej a z členov senátu JUDr. Jany Henčekovej, PhD. a JUDr. Eleny Berthotyovej, PhD., v právnej veci navrhovateľa Mgr. J. Y., nar. XX.XX.XXXX, bytom R., zastúpeného, JUDr. Mariánom Ďurinom, advokátom, AK Sibírska 4, Bratislava, proti odporkyni Sociálnej poisťovni, ústrediu, Ul. 29. augusta 8, Bratislava, o starobný dôchodok, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 26Sd/90/2014-54 zo dňa 15. januára 2015, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 26Sd/90/2014-54 zo dňa 15. januára 2015 p o t v r d z u j e .

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

Krajský súd napadnutým rozsudkom potvrdil v súlade s ust. § 250q ods. 2 O.s.p. ako zákonné rozhodnutie odporkyne č. XXX XXX XXXX X zo dňa 5. marca 2014, ktorým priznala navrhovateľovi podľa § 21 zákona č. 100/1988 Zb. o sociálnom zabezpečení a § 259 ods. 1, § 261 ods. 1 a 112 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení starobný dôchodok od 20. augusta 2010 vo výške 221,40 € mesačne, postupne zvýšený od 01.01.2014 na 252,90 € mesačne.

Krajský súd po preskúmaní napadnutého rozhodnutia odporkyne a konania, ktoré mu predchádzalo, dospel k záveru, že napadnuté rozhodnutie bolo vydané v súlade so zákonom. Zistil, že odporkyňa preskúmaným rozhodnutím zo dňa 05.03.2014 priznala navrhovateľovi starobný dôchodok od 20. augusta 2010, t. j. 3 roky spätne odo dňa jeho žiadosti o prehodnotenie sumy starobného dôchodku so započítaním obdobia výkonu jeho služby v I. kategórii funkcií so zohľadnením všetkých nárokov z toho vyplývajúcich, t. j. znížením dôchodkového veku, započítaním výkonu doby služby do obdobia dôchodkového poistenia a aj osobných vymeriavacích základov dosiahnutých počas tohto obdobia. Následne navrhovateľovi ako poberateľovi dávky výsluhového zabezpečenia z osobitného systému dôchodkového zabezpečenia vypočítanú sumu starobného dôchodku krátila podľa čl. 33 ods. 2 Dohovoru č. 128 o invalidných, starobných a pozostalostných dávkach. V podrobnostiach krajský súd

poukázal na výpočet sumy starobného dôchodku obsiahnutý v odôvodnení napadnutého rozhodnutia, s ktorým sa krajský súd v celom rozsahu stotožnil.

Námietky navrhovateľa, uplatnené v oprávnom prostriedku, vyhodnotil krajský súd ako neopodstatnené. K námietke nesprávne zisteného a započítaného obdobia dôchodkového poistenia uviedol, že odporkyňa správne rozdelila obdobie dôchodkového poistenia navrhovateľa na obdobie do vzniku nároku na starobný dôchodok a na obdobie po vzniku nároku na starobný dôchodok, čo náležitým spôsobom konkretizovala v odôvodnení napadnutého rozhodnutia. Nedôvodná bola aj námietka nezohľadnenia doby štúdia na vojenskom gymnáziu, pretože pre výpočet sumy starobného dôchodku podľa zákona o sociálnom poistení započítaná bola, ale podľa zákona o sociálnom zabezpečení započítaná byť nemohla, pretože tu sa zhodnocuje len doba po dovŕšení 18 roku veku. Neobstoí ani námietka o obmedzení jeho osobného mzdového bodu hodnotu 3, pretože ani v jednom relevantnom roku jeho osobný mzdový bod túto hodnotu nepresiahol.

Za dôvodnú považoval krajský súd iba námietku navrhovateľa ohľadom nesprávne započítaného obdobia dôchodkového poistenia, ktoré bolo zhodnotené pre účely určenia sumy príspevku za službu z osobitného systému sociálneho zabezpečenia, kedy odporkyňa nezapočítala dvojnásobne dobu dôchodkového poistenia počas výkonu služby v zahraničí. Správny postup odporkyne by však viedol k zníženiu priznanej sumy starobného dôchodku, preto súd na túto nesprávnosť neprihliadol.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 250k ods. 1 v spojení s ustanovením § 250l ods. 2 O.s.p. tak, že neúspešnému navrhovateľovi náhradu trov konania nepriznal.

Proti rozsudku krajského súdu podal navrhovateľ včas odvolanie, pretože s ním nesúhlasí. Nie je spokojný s vylúčením doby jeho štúdia v 1., 2. a 3. ročníku Vojenskej školy Jána Žižku z I. kategórie funkcií, čo považuje za pretrvávajúcu diskrimináciu. Poukázal na ustanovenie § 18 ods. 1 zákona č. 100/1988 Zb., podľa ktorého sa ako doba zamestnania I. (II.) pracovnej kategórie započítava doba výkonu práce podľa opisu pracovnej činnosti zamestnania uvedeného v príslušnom rezortnom zozname zamestnaní zaradených do I. a II. pracovnej kategórie na účely dôchodkového zabezpečenia s tým, že žiada vyjadrenie k otázke, či FMNO ČSSR spracovalo rezortný zoznam na základe niektorého zo sociálnych zákonov, ktorý by oficiálne vylučoval dobu štúdia VŠJŽ alebo prvých ročníkov vojenských škôl VSOŠ z I. (II.) kategórií funkcií.

Navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok krajského súdu zmenil tak, že rozhodnutie odporkyne č. XXX XXX XXXX X zo dňa 05.03.2014 zruší a vec jej vráti na ďalšie konanie. Zároveň si uplatnil náhradu trov konania vo výške 579,25 € podľa pripojeného vyčíslenia.

Podaním z 13.03.2016 doplnil svoje odvolanie o ďalšie dôkazy, a to Oznámenie údajov MV SR na účely konania o dôchodkovej dávke zo 27.01.2016, vysvedčenia zo štúdia na VŠJŽ v šk. rokoch 1963/1964, 1964/1965, 1966/1967 a fotokópiu vojenskej knižky; má z nich vyplývať odpracovaných 45 rokov a 40 dní rozhodných pre správny výpočet výšky starobného dôchodku, na vysvedčeniach je zdokumentovaný predmet „Odborná vojenská príprava - výrobné práce“ a predložil ich na podporu svojho názoru, že doba jeho štúdia na strednej vojenskej škole by sa mala započítavať v I. kategórii funkcií.

Odporkyňa vo vyjadrení k odvolaniu uviedla, že dôvody odvolania nepovažuje za opodstatnené. Má za to, že krajský súd správne zistil skutkový stav veci, na základe ktorého náležite právne posúdil vec, pričom nezistil nezákonnosť preskúmaného rozhodnutia odporkyne. Uviedla, že doba štúdia od 01.09.1963 do 31.05.1965 bola navrhovateľovi zohľadnená, čo vyplýva aj z osobného listu dôchodkového poistenia tvoriaceho súčasť rozhodnutia. Doby v I. kategórii funkcií boli navrhovateľovi zhodnotené na základe potvrdenia Ministerstva vnútra Slovenskej republiky č. SPOU-OSZ-117.774-27/2014-VZ z 09.01. 2014.

Odporkyňa trvá na vecnej správnosti preskúmaného rozhodnutia zo dňa 05.03.2014 v spojení s

rozhodnutím o zmene zo dňa 24.06.2014 a navrhuje, aby odvolací súd napadnuté rozhodnutie súdu prvého stupňa podľa ustanovenia § 219 O.s.p. ako vecne správne potvrdil.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O. s. p.), preskúmal rozsudok krajského súdu a po zistení, že odvolanie bolo podané oprávnenou osobou v zákonnej lehote (§ 204 ods. 1 O. s. p.) a ide o rozsudok, proti ktorému je podanie odvolania prípustné (§ 202 O. s. p. v spojení s § 250s O. s. p.), dospel jednomyseľne k záveru, že odvolaniu navrhovateľa nemožno priznať úspech. Rozhodol bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa ustanovenia § 250ja ods. 2 O. s. p. s tým, že deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (www.nsud.sk). Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 25.05.2016 (§ 156 ods. 1 a 3 O.s.p.).

Predmetom odvolacieho konania bolo preskúmanie rozsudku krajského súdu, preto primárne, v medziach odvolania, preskúmal odvolací súd rozsudok krajského súdu, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, pričom v rámci odvolacieho konania skúmal aj napadnuté rozhodnutie odporkyne, a to najmä z toho pohľadu, či krajský súd správne posúdil zákonnosť tohto rozhodnutia odporkyne.

Podľa obsahu spisu predmetom tohto konania je preskúmanie rozhodnutia odporkyne č. XXX XXX XXXX X zo dňa 5. marca 2014, ktorým priznala navrhovateľovi starobný dôchodok od 20.08.2010 v sume 221,40 € mesačne, postupne valorizovaný na sumu 252.90 € mesačne od 01.01.2014. V konaní nebolo sporné, že navrhovateľ je poberateľom dávky výsluhového príspevku, preto vypočítaná suma starobného dôchodku bola znížená podľa čl. 33 ods. 2 Dohovoru č. 128. Následne vydaným rozhodnutím č. XXX XXX XXXX X zo dňa 24.06.2014 odporkyňa zmenila pôvodné rozhodnutie v časti odôvodnenia.

Krajský súd po podrobnom preskúmaní výpočtu starobného dôchodku, uvedeného v odôvodnení rozhodnutia odporkyne dospel k záveru, že preskúmané rozhodnutie odporkyne bolo vydané v súlade so zákonom (§ 259 ods. 1, § 261 ods. 1 a § 82 zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov a § 21 zákona č. 100/1988 Zb. o sociálnom zabezpečení v znení neskorších predpisov). Krajský súd sa vo svojom rozhodnutí dostatočne a zrozumiteľne vysporiadal so všetkými relevantnými námietkami navrhovateľa a vyhodnotil ich ako neopodstatnené (až na jednu výnimku, ktorá však bola v neprospech navrhovateľa); odvolací súd sa s jeho dôvodmi v celom rozsahu stotožňuje a v podrobnostiach na ne odkazuje.

Vychádzajúc z obsahu odvolania, navrhovateľ vidí nezákonnosť preskúmaného rozhodnutia v tom, že do I. kategórie funkcií mu nebolo započítané celé obdobie štúdia na Vojenskej strednej odbornej škole, čo považuje za diskriminačné. Z obsahu spisu je zrejmé, že sa jedná iba o prvé dva ročníky, pretože obdobie od 01.06.1965 do 31.05.1967 bolo navrhovateľovi zaradené do I. kategórie funkcií. Ako však vyplýva z listu ministra práce, sociálnych vecí a rodiny Slovenskej republiky zo dňa 26.09.2014, ktorý navrhovateľ pripojil k podanému odvolaniu, obdobie štúdia 1. a 2. ročníka na Vojenských stredných odborných školách a Vojenskom gymnáziu Jána Žižku nebolo možné zaradiť do zvýhodnenej pracovnej kategórie, pretože nebolo zaradené v rezortnom zozname príslušného ústredného orgánu a nakoľko v súčasnosti účinný zákon č. 461/2003 Z. z. upustil od zaraďovania zamestnaní do pracovných kategórií pre účely vzniku nároku na dávky dôchodkového poistenia, prípadné dodatočné zaradenie už nie je možné. Navyše preskúmané rozhodnutie sa týka starobného dôchodku zo všeobecného systému dôchodkového poistenia, a posúdenie tohto obdobia patrilo príslušnému útvaru Ministerstvu obrany SR, a nie odporkyni.

Z vyššie uvedených dôvodov aj odvolací súd považoval rozhodnutie odporkyne č. XXX XXX XXXX X zo dňa 24.06.2014 za vydané v súlade so zákonom, preto rozsudok krajského súdu ako vecne správny podľa § 219 O.s.p. potvrdil.

O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 250k ods. 1 O.s.p. tak, že účastníkom ich náhradu nepriznal, lebo navrhovateľ v odvolacom konaní nebol úspešný a odporkyni náhrada trov

nepatrí zo zákona.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.